

[Borsen.]

have at vide, hvad man egentlig tænker paa i Regeringen med Hensyn til Fremskaffelsen af de mange Millioner, der her er Tale om.

For at rekapitulere, hvad jeg har sagt tidligere, vil jeg sige, at Forslaget jo indeholder to Ting. For det første forsøger man at give Landbruget Erstatning for dets Tab ved den ændrede Møntpolitik, men en Erstatning, der er ganske uantagelig og betydeligt under den nuværende, idet den gaar ned under 2 Mill. Kr. om Maaneden. Det er altsaa den ene Del af Forslaget, som vi finder ganske utilfredsstillende, og i den Henseende henviser vi til det Forslag, som vi stillede, da vi sidst havde Sagen til Behandling. Den anden Del er Tilskuddet til Fragtlettelse. Disse to Ting er ganske uafhængige af hinanden. Det sidste kunde man, som jeg ogsaa udtalte i Gaar, naturligvis forhandle om, men Rentabilitet i Landbruget skaffes nu først og fremmest til Veje ved, at de Afgrøder, der dyrkes paa den danske Jord, kan udnyttes i Produktionen til passende Priser. Disse Afgrøder repræsenterer nemlig 80—85 pCt. af den samlede danske Landbrugsproduktion. Jeg nævner dette her, fordi man jo altid slaar paa de udenlandske Tilførsler; men i Sammenligning med det, vi producerer selv herhjemme, er disse ret ubetydelige, 15—20 pCt., og derfor er det afgørende naturligvis, naar man vil tilstræbe Rentabilitet inden for Landbruget, hvorledes det gaar med de 80—85 pCt., altsaa de Afgrøder, der dyrkes paa den danske Jord.

Vi har naturligvis i Venstre overvejet, om vi ved denne Lejlighed skulde stille Ændringsforslag, men i Betragtning af, at det er en Mellemstation, vi holder ved, og at vi skal have en endelig Ordning inden ret længe, har vi ment, at der ingen Grund var til paa ny at stille vort Forslag ved denne Lejlighed. Vi maa saa se, hvad Tiden vil bringe. Der skal jo nu forhandles i de kommende Uger, inden vi skal træffe Bestemmelse om den endelige Ordning. Jeg kan kun sige, at vi har ikke ændret Anskuelse siden sidst, og derfor ved man, hvor vi fremdeles er at finde.

Medens vi altsaa ikke har fundet os foranledigede til ved denne Lejlighed at stille Ændringsforslag, er der jo stillet Forslag baade fra konservativ Side og af

Bondepartiet. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa en Omtale af disse Ændringsforslag, for det er jo Skik og Brug, at Ændringsforslagene først motiveres fra de Partier, der har stillet dem, men jeg kan sige i al Almindelighed, at der er forskellige Ting i dem, som vi har Sympati for. Ja, med Hensyn til de Ændringsforslag, der er stillet fra konservativ Side, gælder det kun et enkelt, hvor der er Tale om Ombytningkornet, men det gælder ogsaa de Bestemmelser, der indeholdes i det Forslag, der stilles fra Bondepartiets Side. Det er Forslag, som vi tidligere selv har været med til at stille og har stemt for, men vi syntes ikke, det var rigtigt paa det nuværende Tidspunkt at fremsætte disse Forslag. Vi har gjort det een Gang, og vi vil naturligvis gøre det, i det Øjeblik der ikke bliver Enighed, naar Sagen endeligt skal afgøres om ca. 2 Maaneder. Man maa altsaa ikke misforstaa vor Stilling. Der er, som sagt, forskellige Ting i de Ændringsforslag, der er stillet fra disse Partiers Side, som vi i og for sig har Sympati for, men vi vil ikke deltage i Afstemning, idet vi vil holde en klar Linie og henholde os til den Stilling, som vi fremdeles mener er den rigtige, den Stilling, som Venstre indtog, da Sagen sidst var til Behandling og Afgørelse her i det høje Ting.

Fibiger: Det lykkedes desværre ikke, hvad jeg havde haabet, at opnaa Enighed i Udvalget om at fortsætte den Linie, vi var slaaet ind paa ved Loven af 16. November, saa Grundlaget var blevet det gamle og vi havde faaet de 6 pCt. ogsaa paa Bacon og Æg, og saaledes, at vi, som jeg udtalte ved første Behandling, kunde have været med til en Forhøjelse baade af Tilskuddet til Korn og til Oliekager.

Jeg vil udtale min Beklagelse af dette, ogsaa over for Regeringen og Regeringspartierne. Det forekommer mig, at naar tre Partier i November Maaned indledede denne Landbrugsordning, som kun er midlertidig, og som alle venter skal afløses af noget andet, saa viser det nu skete ikke, at man ønsker den Samling paa Rigsdagen, som der er talt smukt om fra mange Sider, og som ikke mindst jeg har gjort mig til Talsmand for ved mange Lejligheder. Hvis der skal ske en Samling, hvis der skal komme